

14/LV
WP 225

**EIROPAS SAVIENĪBAS TIESAS SPRIEDUMA
“GOOGLE SPAIN SL UN GOOGLE INC. PRET AGENCIA ESPAÑOLA
DE PROTECCIÓN DE DATOS (AEPD) UN MARIO COSTEJA
GONZÁLEZ” (C-131/12) ĪSTENOŠANAS PAMATNOSTĀDNES**

Pieņemtas 2014. gada 26. novembrī

Šī darba grupa izveidota saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK 29. pantu. Tā ir neatkarīga Eiropas padomdevēja struktūra datu aizsardzības un privātuma jautājumos. Tās uzdevumi aprakstīti Direktīvas 95/46/EK 30. pantā un Direktīvas 2002/58/EK 15. pantā.

Sekretariāta pakalpojumus nodrošina Eiropas Komisijas Tieslietu ģenerāldirektorāta C direktorāts (Pamattiesības un Savienības pilsonība), B-1049 Brussels, Belgium, birojs Nr. MO-59 02/013.

Tīmekļa vietne: http://ec.europa.eu/justice/data-protection/index_lv.htm

KOPSAVILKUMS

1. Meklētājprogrammas kā personas datu apstrādātāji

Nolēmumā atzīts, ka meklētājprogrammas apstrādā personas datus un ir uzskatāmas par personas datu apstrādātājiem Direktīvas 95/46/EK 2. panta nozīmē. Personas datu apstrāde, kas veikta meklētājprogrammas darbības ietvaros, atšķiras no trešās personas tīmekļa vietnes izdevēju darbības un to papildina.

2. Taisnīgs līdzsvars starp pamattiesībām un interesēm

Eiropas Savienības Tiesa (turpmāk “Tiesa”) uzskata, ka, “ņemot vērā šīs datu apstrādes ietekmes potenciālo smagumu uz pamattiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un datu aizsardzību, datu subjekta tiesības parasti ir svarīgākas nekā meklētājprogrammas ekonomiskā interese un interneta lietotāju interese saņemt piekļuvi privātai informācijai, izmantojot šo meklētājprogrammu”. Tomēr starp attiecīgajām tiesībām un interesēm ir jāpanāk līdzsvars, un tas var būt atkarīgs no apstrādātās informācijas būtības un sensitivitātes un no sabiedrības intereses saņemt piekļuvi konkrētai informācijai. Sabiedrības interese būs ievērojami lielāka, ja datu subjektam ir nozīmīga loma sabiedriskajā dzīvē.

3. Informācijas dzēšanas no meklēšanas rezultātu saraksta ierobežotā ietekme uz piekļuvi informācijai

Praksē informācijas dzēšanai no meklēšanas rezultātu saraksta būs ļoti ierobežota ietekme uz fizisko personu vārda brīvību un tiesībām uz piekļuvi informācijai. Eiropas datu aizsardzības iestādes (turpmāk “DAI”), kas izvērtēs lietas apstākļus, sistemātiski ņems vērā sabiedrības interesi saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai. Ja sabiedrības interese izrādīsies svarīgāka par datu subjekta tiesībām, informācijas dzēšana no meklēšanas rezultātu saraksta nebūs atbilstoša.

4. No sākotnējā avota informācija netiek dzēsta

Spriedumā noteikts, ka tiesības ietekmē tikai rezultātus, kas iegūti, veicot meklēšanu pēc personas vārda, un neparedz saites dzēšanu no meklētājprogrammas indeksiem. Proti, sākotnējai informācijai joprojām varēs piekļūt, izmantojot citus meklēšanas terminus vai tieši apmeklējot izdevēja sākotnējo avotu.

5. Datu subjektam nav jāsaazinās ar sākotnējo mājaslapu

Fiziskām personām, kuras vēlas īstenot savas tiesības attiecībā uz meklētājprogrammām, nav pienākuma sazināties ar sākotnējo mājaslapu. Ja meklētājprogramma darbojas kā personas datu apstrādātājs, uz tās darbību attiecas datu aizsardzības tiesību akti. Tādējādi datu subjekti var izmantot savas tiesības atbilstīgi Direktīvas 95/46/EK noteikumiem un, precīzāk, valsts tiesību aktiem, ar kuriem to īsteno.

6. Datu subjektu tiesības pieprasīt informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta

Saskaņā ar ES tiesību aktiem ikvienam ir tiesības uz datu aizsardzību. Praksē DAI koncentrēties uz prasībām, kurās datu subjektam ir tieša saistība ar ES, piemēram, ja datu subjekts ir ES dalībvalsts pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs.

7. Lēmuma par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta teritoriālā piemērošanas joma

Lai pilnībā nodrošinātu datu subjekta tiesības, kā noteikts Tiesas nolēmumā, lēmumi par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta jāīsteno tā, lai tie garantētu efektīvu un pilnīgu datu subjektu tiesību aizsardzību un lai nevarētu apiet ES tiesību aktus. Tādējādi, ja informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta attiecina tikai uz ES domēniem, pamatojoties uz to, ka lietotāji meklētājprogrammām parasti piekļūst, izmantojot savas valsts domēnu, tas nav uzskatāms par pietiekamu līdzekli, lai garantētu datu subjektu tiesību aizsardzību saskaņā ar nolēmumu. Praksē tas nozīmē, ka jebkurā gadījumā informācijas dzēšana no meklēšanas rezultātu saraksta jāveic visos attiecīgajos domēnos, tostarp *.com*.

8. Sabiedrības informēšana par konkrētu saišu dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta

Datu aizsardzības noteikumos nav juridiskas prasības, kas meklētājprogrammām liktu informēt lietotājus par to, ka saistībā ar Eiropas datu aizsardzības noteikumu piemērošanu viņu meklēšanas rezultāti ir nepilnīgi. Šāda prakse būtu pieņemama tikai tad, ja informācija ir sniegta tā, ka lietotāji nekādā veidā nevar secināt, ka kāda konkrēta fiziskā persona ir lūgusi no meklēšanas rezultātu saraksta dzēst ar to saistītus rezultātus.

9. Mājaslapas redaktoru informēšana par konkrētu saišu dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta

Meklētājprogrammām parasti nav jāinformē informācijas dzēšanas skarto mājaslapu pārzīņi par to, ka, izmantojot konkrētu vaicājumu, kura pamatā ir personas vārds, dažas mājaslapas no attiecīgās meklētājprogrammas nav pieejamas. Saskaņā ar ES datu aizsardzības tiesību aktiem šādam parastam paziņojumam nav juridiska pamata.

Dažos gadījumos, pirms tiek pieņemts lēmums par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, meklētājprogrammas var sazināties ar sākotnējo redaktoru saistībā ar konkrētu pieprasījumu, lai iegūtu papildu informāciju, kas palīdzētu izvērtēt attiecīgā pieprasījuma apstākļus.

Ņemot vērā meklētājprogrammu nozīmi internetā publicētās informācijas izplatīšanā un pieejamībā un vietņu pārzīņu tiesisko palāvību saistībā ar lietotāju meklētās informācijas indeksēšanu un sniegšanu, 29. panta darba grupa (turpmāk “Darba grupa”) aicina meklētājprogrammas norādīt informācijas dzēšanas kritērijus, ko tās izmanto, un nodrošināt piekļuvi sīkākai statistikai.

SATURS

I DAĻA. Tiesas sprieduma interpretācija.....	5
A. Meklētājprogrammas kā personas datu apstrādātāji un juridiskais pamats	5
B. Tiesību īstenošana	6
C. Piemērošanas joma	8
D. Trešo personu informēšana.....	9
E. DAI loma	11
 II DAĻA. Vispārīgo kritēriju saraksts, ko sūdzību izskatīšanai izmantos Eiropas datu aizsardzības iestādes.....	 12

I DAĻA. Tiesas sprieduma interpretācija

Šajā dokumentā ir sniegta informācija par to, kā Darba grupā iesaistītās DAI plāno īstenot Tiesas spriedumu lietā “*Google Spain SL un Google Inc. pret Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) un Mario Costeja González*” (C-131/12). Tajā ir iekļauts arī to vispārīgo kritēriju saraksts, ko DAI piemēros, atsevišķi izvērtējot katru attiecīgās valsts birojā saņemto sūdzību, kas iesniegta pēc meklētājprogrammas atteikuma dzēst informāciju no meklēšanas rezultātu saraksta. Šis kritēriju saraksts būtu jāuztver kā pielāgojams darba palīg līdzeklis, kura mērķis ir atvieglot DAI lēmumu pieņemšanas procesu. Kritēriji tiks piemēroti saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem. Neviena no kritērijiem pats par sevi nav noteicošs. Kritēriju saraksts ir neizsmeļošs un laika gaitā tiks papildināts, ņemot vērā DAI pieredzi.

A. Meklētājprogrammas kā personas datu apstrādātāji un juridiskais pamats

1. Nolēmumā atzīts, ka meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzēji apstrādā personas datus un ir uzskatāmi par personas datu apstrādātājiem Direktīvas 95/46/EK 2. panta nozīmē (27., 28. un 33. punkts).
2. Personas datu apstrāde, kas veikta meklētājprogrammas darbības ietvaros, atšķiras no interneta vietnes izdevēju darbības, kas ietver šo datu atspoguļošanu interneta vietnē, un to papildina (35. punkts).
3. Šādas apstrādes juridiskais pamats ir paredzēts ES Direktīvas 7. panta f) punktā, proti, apstrāde vajadzīga personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai (73. punkts).
4. Tāda personas datu apstrāde, kuru īstenojis meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs, var būtiski ietekmēt pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, ja meklēšana ir veikta ar šīs programmas palīdzību, izmantojot fiziskas personas vārdu, jo šāda apstrāde ļauj katram interneta lietotājam iegūt ar rezultātu sarakstu strukturētu tādas informācijas pārskatu saistībā ar šo personu, kas saistībā ar šo personu atrodama internetā, potenciāli skar daudzus tās privātās dzīves aspektus un bez minētās meklētājprogrammas nevarētu vai vienīgi ar lielām grūtībām varētu tikt savstarpēji saistīta, un tādējādi izveidot vairāk vai mazāk detalizētu šīs personas profilu. Turklāt iejaukšanās datu subjekta minētajās tiesībās tiek palielināta tās lomas dēļ, kāda ir internetam un meklētājprogrammām modernajā sabiedrībā, kuras piešķir šādā sarakstā ietvertajai informācijai vispārpieejamu raksturu (80. punkts).
5. Attiecībā uz interešu līdzsvaru, kas ir priekšnoteikums tam, lai meklētājprogrammas veikto apstrādi atzītu par likumīgu, nolēmumā atzīts, ka datu subjekta tiesības parasti ir svarīgākas par meklētājprogrammas ekonomisko interesi, ņemot vērā šīs apstrādes ietekmes potenciālo smagumu uz pamattiesībām saistībā ar privātās dzīves neaizskaramību un datu aizsardzību. Šīs tiesības parasti ir svarīgākas arī par interneta lietotāju tiesībām piekļūt privātai informācijai ar meklētājprogrammas starpniecību, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda. Tomēr starp šīm dažādajām tiesībām un interesēm ir jāpanāk līdzsvars, un tas var būt

atkarīgs no attiecīgās informācijas būtības un sensitivitātes un no sabiedrības intereses saņemt piekļuvi šai informācijai; šī interese var atšķirties, jo īpaši atkarībā no datu subjekta lomas sabiedriskajā dzīvē (81. punkts).

6. Datu subjektiem ir tiesības pieprasīt un, ja ir izpildīti Direktīvas 95/46/EK 12. un 14. panta noteikumi, panākt, ka no meklēšanas rezultātu saraksta, kas parādās pēc meklējuma veikšanas, izmantojot datu subjekta vārdu, tiek dzēstas saites uz trešo personu publicētām mājaslapām, kurās iekļauta informācija par šo datu subjektu.

7. Sākotnējo izdevēju un meklētājprogrammu gadījumā attiecīgais juridiskais pamats ir atšķirīgs. Meklētājprogrammai būtu jāizvērtē dažādi elementi (sabiedrības interese, būtiskums no sabiedrības viedokļa, datu būtība, faktiskais būtiskums), pamatojoties uz tās juridisko pamatu, kas izriet no tās ekonomiskās intereses un lietotāju intereses saņemt piekļuvi šai informācijai ar meklētājprogrammu starpniecību, izmantojot personas vārdu kā meklēšanas terminu. Pat ja sākotnējie izdevēji informāciju ir publicējis likumīgi, tās vispārējā izplatīšana un pieejamība ar meklētājprogrammas starpniecību apvienojumā ar citiem datiem, kas saistīti ar to pašu fizisko personu, var būt nelikumīga, jo rada nesamērīgu ietekmi uz privātās dzīves neaizskaramību.

Nolēmums meklētājprogrammām neuzliek pienākumu pastāvīgi veikt šādu novērtējumu par visu informāciju, ko tās apstrādā, bet gan tikai tad, kad tām jāreaģē uz datu subjektu pieprasījumiem saistībā ar to tiesību īstenošanu.

8. Meklētājprogrammu interese saistībā ar personas datu apstrādi ir ekonomiska. Tomēr jāņem vērā arī interneta lietotāju interese iegūt šo informāciju, izmantojot meklētājprogrammas. Tāpēc, izvērtējot datu subjektu pieprasījumus, jāņem vērā pamattiesības uz vārda brīvību, kas Eiropas Pamattiesību hartas 11. pantā definēta kā “brīvība saņemt un izplatīt informāciju vai idejas”.

9. Fizisko personu tiesību īstenošanas ietekme uz sākotnējo izdevēju un lietotāju vārda brīvību lielākoties būs ļoti ierobežota. Meklētājprogrammām, izvērtējot ar katru pieprasījumu saistītos apstākļus, jāņem vērā sabiedrības interese saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai. Ja sabiedrības interese saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai ir svarīgāka, rezultāti no meklēšanas rezultātu saraksta nebūtu jādzēš. Ja tomēr kāds rezultāts no meklēšanas rezultātu saraksta tiek dzēsts, attiecīgais saturs joprojām ir pieejams pirmavota vietnē, un informācijai joprojām var piekļūt ar meklētājprogrammas starpniecību, izmantojot citus meklēšanas terminus.

B. Tiesību īstenošana

10. Ja meklētājprogramma darbojas kā personas datu apstrādātājs, uz tās darbību attiecas datu aizsardzības tiesību akti. Tādējādi datu subjekti var izmantot savas tiesības saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK noteikumiem un, precīzāk, atbilstīgi valsts tiesību aktiem, ar kuriem to īsteno.

11. Fiziskām personām, kuras vēlas īstenot savas tiesības saistībā ar meklētājprogrammām, nav pienākuma iepriekš vai vienlaikus sazināties ar sākotnējo mājaslapu. Tās ir divas dažādas

datu apstrādes operācijas ar atšķirīgu juridisko pamatu un dažādu ietekmi uz fiziskās personas tiesībām un interesēm. Fiziskā persona var apsvērt, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, būtu lietderīgāk vispirms sazināties ar sākotnējo mājaslapas pārzini, lai pieprasītu informācijas dzēšanu vai “*no index*” protokolu piemērošanu tai, taču spriedums to neprasa.

12. Tāpat fiziskā persona var izlemt, kā īstenot savas tiesības saistībā ar meklētājprogrammām, izvēloties vienu vai vairākas no tām. Adresējot pieprasījumu vienai vai vairākām meklētājprogrammām, fiziskā persona novērtē, kādu ietekmi rada strīdīgās informācijas parādīšanās vienā vai vairākās meklētājprogrammās, un attiecīgi pieņem lēmumu par to, ar kādiem līdzekļiem šo ietekmi mazināt vai novērst.

13. Lai gan Direktīvā 95/46/EK nav ietverti konkrēti noteikumi par tiesību īstenošanas līdzekļiem, lielākā daļa valsts datu aizsardzības tiesību aktu attiecībā uz šo jomu ir visai elastīgi, un datu subjektiem tiek piedāvāta iespēja iesniegt savus pieprasījumus dažādos veidos neatkarīgi no tā, vai personas datu apstrādātājs ir ieviesis *ad hoc* procedūras.

Tātad datu subjektiem būtu jāvar īstenot savas tiesības saistībā ar meklētājprogrammām, izmantojot jebkādos atbilstošus līdzekļus. Šāda pieeja ir paraugprakse, kas atbilstu visām iespējamām juridiskajām prasībām visās ES dalībvalstīs. Pat ja pastāv meklētājprogrammu izstrādāti īpaši mehānismi (piemēram, tiešsaistes procedūras un elektroniskās veidlapas), kurām ir zināmas priekšrocības un kuru izmantošana būtu ieteicama ērtības labad, tas tomēr nedrīkstētu būt vienīgais veids, kā datu subjekti var īstenot savas tiesības.

14. Šo iemeslu dēļ meklētājprogrammām ir jāievēro valsts datu aizsardzības tiesību akti saistībā ar prasībām pieprasījuma sniegšanai un atbilžu saturam un laikposmam, kādā tās jāsniedz. Konkrētāk, ja datu subjekts lūdz atsevišķu saišu dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, personas datu apstrādātājs var pieprasīt identifikācijas apliecinājumu, taču šim pieprasījumam jābūt saskaņā ar to, kas valsts tiesību aktos tiek uzskatīts par nepieciešamu un samērīgu līdzekli, lai pārbaudītu pieteikuma iesniedzēja identitāti saistībā ar konkrēto pieprasījumu. Ja personas datu apstrādātājs iegūst identifikācijas informāciju, ir jāpiemēro atbilstoši aizsardzības pasākumi.

Lai meklētājprogramma varētu veikt prasīto visu lietas apstākļu novērtējumu, datu subjektiem ir pienācīgi jāpaskaidro iemesli, kāpēc tie lūdz informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, jānorāda konkrētais *URL* un jāsniedz informācija par savu lomu sabiedriskajā dzīvē.

15. Ja meklētājprogramma noraida pieprasījumu par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, tai attiecīgajam datu subjektam pienācīgi jāpaskaidro šā noraidījuma iemesli. Tai arī jāinformē datu subjekti par iespēju vērsties DAI vai tiesā, ja sniegtā atbilde tos neapmierina. Datu subjektiem minētie paskaidrojumi būtu jāsniedz arī DAI, ja tie nolemtu tajā vērsties.

16. Nolēmumā atzīts, ka *Google* filiāles ES dalībvalstīs ir uzņēmuma iestādes un ka *Google* veiktā personas datu apstrāde meklētājprogrammā notiek šo iestāžu darbības ietvaros, kas attiecīgi paredz ES datu aizsardzības noteikumu piemērošanu.

Direktīvā 95/46/EK nav iekļauts īpašs noteikums par dalībvalstu teritorijā esošo personas datu apstrādātāja iestāžu atbildību. Vienīgā atsauce uz to ir 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kas paredz, ka, “ja viens un tas pats personas datu apstrādātājs ir reģistrēts vairāku dalībvalstu teritorijā, tam jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu katras šīs iestādes atbildību šīs valsts piemērojamo tiesību noteiktajām saistībām”. Šis noteikums zināmā mērā ir precizēts 19. apsvērumā: “tā kā gadījumos, kad vairāku dalībvalstu teritorijās ir noteikta viena datu apstrādes iestāde, jo īpaši kā filiāles, tai, lai izvairītos no jebkādas valsts noteikumu apiešanas, jānodrošina, ka katra iestāde pilda tās darbībai piemērojamās attiecīgās valsts tiesību uzliktās saistības”.

Lai nolēmuma un datu aizsardzības tiesību aktu piemērošana būtu efektīva, ir jānodrošina, ka datu subjekti var īstenot savas tiesības ar meklētājprogrammu filiāļu starpniecību attiecīgajā to dzīvesvietas dalībvalstī, un ka DAI drīkst sazināties ar savām filiālēm attiecīgajās valstīs saistībā ar datu subjektu iesniegtajiem pieprasījumiem vai sūdzībām.

Šīs filiāles, protams, var izmantot iekšējās procedūras, kas paredz vai nu saņemto pieprasījumu tiešu apstrādi, vai to nodošanu citām uzņēmuma iestādēm. Tāpat ir pamats uzskatīt, ka filiāles datu subjektiem sākumā ieteiks izmantot uzņēmuma izstrādātās *ad hoc* procedūras un attiecīgās elektroniskā veidlapas. Tomēr, ja datu subjekts uzstāj, ka vēlas sazināties ar attiecīgās valsts filiāli, šo pieprasījumu nedrīkst noraidīt.

C. Piemērošanas joma

17. Nolēmums īpaši attiecas uz plaša izmantojuma meklētājprogrammām, bet tas nenožīmē, ka to nevar piemērot arī citiem starpniekiem. Ja ir izpildīti nolēmumā paredzētie nosacījumi, tiesības var īstenot.

18. Mājaslapās integrētās meklētājprogrammas neģenerē tādus pašus rezultātus kā “ārējās” meklētājprogrammas. No vienas puses, tie atrod tikai konkrētās mājaslapās ietvertu informāciju. No otras puses, pat ja lietotājs meklē rezultātus par vienu un to pašu personu vairākās mājaslapās, iekšējās meklētājprogrammas neizveidos pilnīgu datu subjekta profilu, un meklēšanas rezultātu ietekme uz šo personu nebūs būtiska. Tāpēc tiesības pieprasīt informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta nebūtu jāattiecina uz meklētājprogrammām ar ierobežotu darbības jomu, jo īpaši uz laikrakstu mājaslapās esošajiem meklēšanas rīkiem.

19. ES Pamattiesību hartas 8. pants, uz kuru skaidri atsaucas vairāki nolēmuma punkti, atzīst, ka tiesības uz datu aizsardzību ir “īkvienai personai”. Praksē DAI koncentrēsies uz prasībām, kurās datu subjektam ir tieša saistība ar ES, piemēram, ja datu subjekts ir ES dalībvalsts pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs.

20. Tiesa norādīja, ka ir jāpiemēro ES tiesību akti, un nolēmums ir jāīsteno, ņemot vērā ar personas datu apstrādi saistītās darbības, kuras izpaužas kā “publicētās vai trešo personu internetā ievietotās informācijas lokalizēšana, to automātiski indeksējot, to īslaicīgi uzglabājot un, visbeidzot, to nododot interneta lietotāju rīcībā noteiktā svarīguma secībā”.

Tiesa uzskata, ka “Direktīvas 95/46/EK 12. panta b) punkts un 14. panta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai ievērotu šajās tiesību normās paredzētās tiesības, ja tajās paredzētie nosacījumi patiešām ir izpildīti, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāizdzēš no rezultātu saraksta, kas atspoguļots pēc meklējuma veikšanas, izmantojot personas vārdu, saites uz mājaslapām, kuras publicējušas trešās personas un kurās ir informācija saistībā ar šo personu”.

Visbeidzot, Tiesa arī norāda, ka “meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam kā personai, kas nosaka šīs darbības mērķus un līdzekļus, savas atbildības, kompetenču un iespēju ietvaros ir jānodrošina, lai tā atbilstu Direktīvas 95/46/EK prasībām, lai tajā paredzētās garantijas varētu tikt pilnībā nodrošinātas un lai faktiski varētu tikt realizēta attiecīgo personu efektīva un pilnīga privātās dzīves aizsardzība”.

Tādējādi nolēmums paredz pienākumu saistībā ar rezultātiem, un tas ietekmē visas attiecīgās meklētājprogrammas veiktās personas datu apstrādes darbības. Nolēmums jāīsteno tā, lai datu subjekti tiktu efektīvi aizsargāti pret sekām, kuras rada privātas informācijas vispārēja izplatīšana un pieejamība, ko nodrošina meklētājprogrammas, kad tiek veikts meklējums pēc fiziskās personas vārda.

Lai gan konkrēti risinājumi var atšķirties atkarībā no meklētājprogrammu iekšējās optimizācijas un struktūras, lēmumi par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta jāīsteno tā, lai tie garantētu efektīvu un pilnīgu datu subjektu tiesību aizsardzību un lai nevarētu vienkārši apiet ES tiesību aktus. Tādējādi, ja informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta attiecina tikai uz ES domēniem, pamatojoties uz to, ka lietotāji meklētājprogrammām parasti piekļūst, izmantojot savas valsts domēnu, tas nav uzskatāms par pietiekamu līdzekli, lai garantētu datu subjektu tiesību aizsardzību atbilstīgi nolējumam. Praksē tas nozīmē, ka jebkurā gadījumā informācijas dzēšana no meklēšanas rezultātu saraksta jāveic visos attiecīgajos domēnos, tostarp *.com*.

21. No materiālā viedokļa, kā jau iepriekš minēts, nolēmums skaidri norāda, ka tiesības attiecas tikai uz tiem rezultātiem, kas iegūti, veicot meklēšanu pēc fiziskās personas vārda, un nekādā gadījumā nenosaka, ka ir nepieciešama lapas pilnīga dzēšana no meklētājprogrammas indeksiem. Lapai joprojām jābūt piekļūstamai, izmantojot citus meklēšanas terminus. Būtu jāpiemin arī tas, ka nolēmumā lietots termins “vārds”, kas nav sīkāk paskaidrots. Tāpēc var secināt, ka tiesības attiecas uz dažādām iespējamām vārda variācijām, tostarp arī uz uzvārdiem un dažādiem rakstības variantiem.

D. Trešo personu informēšana

22. Šķiet, ka dažas meklētājprogrammas praktizē meklētājprogrammu lietotāju sistemātisku informēšanu par to, ka daži to vaicājuma rezultāti pēc attiecīgās fiziskās personas lūguma ir dzēsti no meklēšanas rezultātu saraksta. Ja šāda informācija būtu redzama tikai meklēšanas rezultātos, kuros saites ir faktiski dzēstas, tas nesaskanētu ar nolēmuma mērķi. Šāda prakse var būt pieņemama tikai tad, ja informācija ir piedāvāta tā, ka lietotāji nekādā veidā nevar secināt, ka kāda konkrēta fiziskā persona ir lūgusi no meklēšanas rezultātu saraksta dzēst ar to saistītus rezultātus.

Paziņojumu izmantošanai vajadzētu būt konsekventai, lai atturētu lietotājus no kļūdainu vai nepareizu pieņēmumu izdarīšanas. Ņemot vērā grūtības, ko rada šo paziņojumu pārvaldīšana, pamatojoties uz konkrētu meklēšanas terminu veidu (t. i. vārdu izmantošana), šo informāciju ir ieteicams sniegt vispārīga paziņojuma formā, vienmēr ievietojot to meklētājprogrammas mājaslapās.

23. Meklētājprogrammu pārvaldniekiem parasti nav jāinformē informācijas dzēšanas skarto mājaslapu pārziņi par to, ka, izmantojot konkrētus vaicājumus, dažas mājaslapas no attiecīgās meklētājprogrammas nav pieejamas. Saskaņā ar ES datu aizsardzības tiesību aktiem šādam paziņojumam nav juridiska pamata.

Kā minēts iepriekš, pastāv būtiska atšķirība starp meklētājprogrammas veiktas personas datu apstrādes juridisko pamatu un sākotnējā izdevēja veiktas personas datu apstrādes juridisko pamatu. 7. panta f) punkts ir uzskatāms par juridisko pamatu tādu personas datu apstrādes darbību veikšanai, kas nepieciešamas personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai, izņemot gadījumus, kad par šīm interesēm svarīgākas ir datu subjekta pamattiesības un brīvības. Sākotnējo mājaslapu pārziņu interese paziņojumu saņemšanā ir apšaubāma vairāku iemeslu dēļ. No vienas puses, kā izklāstīts iepriekš, hipersaites dzēšanai no meklēšanas rezultātu saraksta, kas parādās, veicot meklēšanu pēc personas vārda, ir ierobežota ietekme. No otras puses, sākotnējie mājaslapu pārziņi saņemto paziņojumu nevar efektīvi izmantot, jo tas attiecas uz personas datu apstrādātāja veiktajām apstrādes darbībām, kuras tie nevar kontrolēt vai ietekmēt. Faktiski meklētājprogrammas neatzīst izdevēju tiesības uz to satura indeksēšanu un atspoguļošanu vai atspoguļošanu noteiktā secībā.

Jebkurā gadījumā būtu jāpanāk līdzsvars starp šo interesi un attiecīgā datu subjekta tiesībām, brīvībām un interesēm.

ES datu aizsardzības tiesību aktos nav noteikuma, kas meklētājprogrammām uzliktu pienākumu informēt sākotnējos mājaslapu pārziņus par to, ka ar to saturu saistīti rezultāti ir dzēsti no meklēšanas rezultātu saraksta. Šāds paziņojums pats par sevi daudzos gadījumos ir uzskatāms par personas datu apstrādi, un, lai tas būtu likumīgs, ir vajadzīgs atbilstošs juridiskais pamats. Direktīvas 95/46/EK 7. pantā nav atrodams juridiskais pamats ar informācijas dzēšanu saistītu lēmumu paziņošanai sākotnējiem personas datu apstrādātājiem.

No otras puses, īpaši sarežģītos gadījumos, kad ir nepieciešama pilnīgāka informācija par lietas apstākļiem, meklētājprogrammas pirms lēmuma pieņemšanas saistībā ar pieprasījumu par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta ir tiesīgas sazināties ar sākotnējiem izdevējiem. Šādos gadījumos meklētājprogrammām būtu jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai pienācīgi aizsargātu attiecīgā datu subjekta tiesības.

Ņemot vērā meklētājprogrammu nozīmi internetā publicētās informācijas izplatīšanā un pieejamībā un mājaslapu pārziņu tiesisko palāvību saistībā ar lietotāju meklētās informācijas indeksēšanu un atspoguļošanu, Darba grupa aicina meklētājprogrammas norādīt savus informācijas dzēšanas kritērijus un nodrošināt piekļuvi sīkākai statistikai.

E. DAI loma

24. Neraugoties uz Tiesas sprieduma jaunajiem elementiem, lēmums par konkrēta rezultāta dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta būtībā ietver parastu novērtējumu par to, vai meklētājprogrammas veiktā personas datu apstrāde atbilst datu aizsardzības principiem. Tāpēc Darba grupa uzskata, ka sūdzības, ko datu subjekti iesnieguši DAI saistībā ar meklētājprogrammu atteikumiem vai daļējiem atteikumiem, iespēju robežās jāuztver kā formālas prasības, kā paredzēts Direktīvas 28. panta 4. punktā. Attiecīgi šādas pārsūdzības parasti izskata DAI atbilstīgi tās valsts tiesību aktiem tāpat kā visas citas prasības, sūdzības, starpniecības pieprasījumus.

25. Darba grupas priekšsēdētājs sazināsies ar meklētājprogrammām, lai precizētu, ar kuru ES iestādi jāsaazinās kompetentajai DAI, un vajadzības gadījumā publiskos apspriežu rezultātus.

II DAĻA. Vispārīgo kritēriju saraksts, ko sūdzību izskatīšanai izmantos Eiropas datu aizsardzības iestādes

Tiesa 2014. gada 13. maija lēmumā konkretizēja datu aizsardzības tiesību aktu piemērošanu meklētājprogrammām. Tā secināja, ka lietotāji atsevišķos gadījumos var pieprasīt, lai meklētājprogrammas no meklēšanas rezultātu saraksta, kas parādās, veicot meklēšanu pēc to vārda, dzēš noteiktas saites uz informāciju, kas ietekmē šīs personas privātumu. Ja meklētājprogramma noraida šādu pieprasījumu, datu subjekts var vērsties DAI vai attiecīgajā tiesu iestādē, lai tās veiktu nepieciešamās pārbaudes un pieņemtu lēmumu atbilstīgi pilnvarām, kas tām piešķirtas valsts tiesību aktos.

No Tiesas sprieduma izriet, ka datu subjekts var “lūgt [meklētājprogrammai], lai attiecīgā informācija [kas attiecas uz viņu personīgi] vairs netiktu sniegta plašai sabiedrībai, to iekļaujot [...] rezultātu sarakstā”. Tiesa arī noteica, ka “šīs tiesības principā ir svarīgākas ne tikai par meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja ekonomisko interesi, bet arī šīs sabiedrības interesi atrast šo informāciju, veicot meklēšanu, izmantojot šīs personas vārdu”. Tiesa atzīst šīs tiesības saistībā ar ES Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā paredzētajām pamattiesībām un Direktīvas 95/46/EK 12. panta b) punkta un 14. panta pirmās daļas a) punkta piemērošanu.

Tiesa arī atzīst, ka saistībā ar šo vispārējo noteikumu var būt jāpiemēro izņēmums, ja “tādu īpašu iemeslu dēļ kā attiecīgās personas loma sabiedriskajā dzīvē [...] iejaukšanās [datu subjekta] pamattiesībās ir attaisnota ar īpašām minētās sabiedrības interesēm saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai, pateicoties šai [informācijas] iekļaušanai”.

Pēc sākotnējās tādu sūdzību analīzes, kas saņemtas no datu subjektiem, kuru pieprasījumi par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta ir noraidīti, DAI ir izveidojušas to pamatkritēriju sarakstu, ko tās izmanto, lai izvērtētu, vai ir ievēroti datu aizsardzības tiesību akti. DAI katru sūdzību izvērtēs atsevišķi, izmantojot turpmāk minētos kritērijus.

Šis kritēriju saraksts būtu jāuztver kā pielāgojams darba palīg līdzeklis, kas atvieglos DAI lēmumu pieņemšanas procesu. Minētie kritēriji tiks piemēroti saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem.

Vairumā gadījumu lēmuma pieņemšanas procesā visticamāk būs jāņem vērā vairāk nekā viens kritērijs. Citiem vārdiem sakot, neviens no kritērijiem pats par sevi nav noteicošs.

Katrs kritērijs ir jāpiemēro, ņemot vērā Tiesas noteiktos principus un jo īpaši ņemot vērā “plašas sabiedrības interesi saņemt piekļuvi šai informācijai”.

KRITĒRIJI	KOMENTĀRI
1. Vai meklēšanas rezultāts saistīts ar fizisku personu? Vai meklēšanas rezultāts parādās, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda?	<p>Spriedums <i>Google</i> lietā atzīst, ka meklēšanai internetā pēc personas vārda var būt zināma ietekme uz šīs personas tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību.</p> <p>DAI par būtiskiem meklēšanas terminiem uzskatīs arī pseidonīmus un iesaukas, ja attiecīgā persona varēs pierādīt to saistību ar tās patieso identitāti.</p>
2. Vai datu subjektam ir nozīmīga loma sabiedriskajā dzīvē? Vai datu subjekts ir sabiedrībā pazīstama persona?	<p>Saistībā ar prasībām par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta Tiesa ir noteikusi izņēmumu, kas attiecas uz datu subjektiem, kuriem ir nozīmīga loma sabiedriskajā dzīvē, ja sabiedrība ir ieinteresēta saņemt piekļuvi informācijai par šiem datu subjektiem. Šis kritērijs ir plašāks nekā “atpazīstamības” kritērijs.</p> <p>Kas ir “nozīmīga loma sabiedriskajā dzīvē”?</p> <p>Nav iespējams precīzi noteikt, kādai jābūt fiziskās personas lomai sabiedriskajā dzīvē, lai būtu attaisnojama publiska piekļuve tādai informācijai par šīm personām, kas iegūta ar meklēšanas rezultātu starpniecību.</p> <p>Tomēr par personām ar nozīmīgu lomu sabiedriskajā dzīvē parasti tiek uzskatīti, piemēram, politiķi, vadošas amatpersonas, uzņēmēji un reglamentēto profesiju pārstāvji. Pastāv arguments par labu tam, ka sabiedrībai ir jānodrošina iespēja meklēt informāciju par šo personu sabiedrisko dzīvi un darbību.</p> <p>Labs atskaites punkts šajā gadījumā ir izvērtējums par to, vai sabiedrības piekļuve attiecīgajai informācijai, kas iegūta, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda, pasargātu sabiedrību no neatbilstošas sabiedriskas vai profesionālas rīcības.</p> <p>Tikpat sarežģīti ir definēt apakšgrupu “sabiedrībā atpazīstamas personas”. Vispārinot, varētu teikt, ka sabiedrībā atpazīstamas personas ir fiziskas personas, kurām to darbību un/vai saistību</p>

	<p>dēļ tiek pievērsta pastiprināta uzmanība plašsaziņas līdzekļos.</p> <p>Iespējama jēdziena “sabiedrībā atpazīstama persona” (publiska persona) definīcija ir sniegta Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūcijā Nr. 1165 (1998) “Par tiesībām uz privātumu”. Tajā teikts, ka “publiskas personas ir personas, kas ieņem amatus valsts institūcijās vai izmanto valsts resursus, un vispārīgi runājot, visas tās personas, kas ir nozīmīgas sabiedrības dzīvē — gan politikā, gan ekonomikā, mākslā, sociālajā sfērā, sportā vai kādā citā sfērā.”</p> <p>Atsevišķa ar sabiedrībā atpazīstamām personām saistīta informācija nepārprotami ir uzskatāma par privātu (piemēram, informācija par to veselības stāvokli vai ģimenes locekļiem), un tai meklēšanas rezultātos nevajadzētu parādīties. Tomēr, ja pieprasījuma iesniedzējs ir sabiedrībā atpazīstama persona un attiecīgā informācija nav nepārprotami privāta, vairumā gadījumu ar šo personu saistītie rezultāti no meklēšanas rezultātu saraksta netiks dzēsti. Līdzsvara noteikšanā īpaša nozīme ir Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk “ECT”) judikatūrai.</p> <p>ECT, <i>von Hannover</i> pret Vāciju (Nr. 2), 2012: “Attiecīgās personas loma vai amats un reportāžā un/vai fotoattēlā atainoto darbību raksturs ir vēl viens būtisks kritērijs, kas saistīts ar iepriekšējo. Tāpēc ir jānodala privātpersonas un personas, kuras darbojas sabiedriskā kontekstā, piemēram, politiķi vai sabiedrībā atpazīstamas personas. Attiecīgi, ja privātpersona, kas nav atpazīstama sabiedrībā, var pieprasīt, lai tās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību tiktu aizsargātas, tad uz sabiedrībā atpazīstamām personām tas neattiecas (sk. <i>Minelli</i> pret Šveici (<i>dec.</i>), Nr. 14991/02, 2005. gada 14. jūnijs, un <i>Petrenco</i>, citēts iepriekš, 55. punkts). Ir fundamentāli jānošķir ziņu fakti, kas varētu izvērst debates demokrātiskā sabiedrībā, piemēram, attiecībā uz politiķiem un viņu oficiālo amata pienākumu izpildi, un ziņošana par tādās personas</p>
--	---

	privāto dzīvi, kura šādas funkcijas nepilda (sk. <i>Von Hannover</i> , citēts iepriekš, 63. punkts, un <i>Standard Verlags GmbH</i> , citēts iepriekš, 47. punkts)”. ¹
3. Vai datu subjekts ir nepilngadīga persona?	<p>Ja datu subjekts no juridiskā viedokļa ir nepilngadīgs — piem., ja persona informācijas publicēšanas brīdī vēl nav sasniegusi 18 gadu vecumu — pastāv lielāka iespējamība, ka DAI pieprasīs informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta.</p> <p>DAI jāņem vērā “bērna intereses”. Šis jēdziens cita starpā ir atrodams ES Pamattiesību hartas 24. pantā: “Visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts iestādes vai privātas iestādes, pirmkārt jāņem vērā bērna intereses.”</p>
4. Vai dati ir precīzi?	<p>Par “precīzu” parasti uzskata informāciju, kas ir faktiski pareiza. Pastāv atšķirība starp meklēšanas rezultātu, kas skaidri atspoguļo kādas personas viedokli par citu personu, un rezultātu, kas ietver faktisku informāciju.</p> <p>Datu aizsardzības tiesību aktos jēdzieni “precizitāte”, “atbilstība” un “nepilnīgums” ir cieši saistīti. DAI drīzāk atbalstīs informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, ja tiks konstatētas faktiskas neprecizitātes, kuru dēļ par attiecīgo personu tiek radīts neprecīzs, neatbilstošs vai maldinošs priekšstats. Ja datu subjekts iebilst pret meklēšanas rezultātu, pamatojoties uz tā neprecizitāti, DAI šo pieprasījumu var izskatīt, ja iesniegtajā sūdzībā ir ietverta visa informācija, kas nepieciešama, lai pierādītu, ka dati ir acīmredzami neprecīzi.</p> <p>Gadījumos, kad strīds par informācijas precizitāti vēl nav atrisināts, piemēram, ja to izskata tiesā vai notiek policijas izmeklēšana, DAI var izlemt neiesaistīties, kamēr šis process nav pabeigts.</p>
5. Vai dati ir būtiski un nav pārmērīgi?	Šo kritēriju vispārējais mērķis ir novērtēt, vai meklēšanas rezultātā sniegtā informācija ir

¹ Sk. arī ECT, *Axel Springer* pret Vāciju, 2012. gads.

<p>a. Vai dati ir saistīti ar datu subjekta profesionālo darbību?</p> <p>b. Vai meklēšanas rezultāti atklāj informāciju, kas, iespējams, ietver naidīgu runu, neslavas celšanu, apmelošanu vai līdzīgus ar izteiksmi saistītus pārkāpumus pret sūdzības iesniedzēju?</p> <p>c. Vai ir skaidrs, ka dati atspoguļo fiziskas personas personīgo viedokli vai ka to pamatā ir pārbaudīti fakti?</p>	<p>pietiekami būtiska, lai sabiedrība būtu ieinteresēta saņemt piekļuvi šādai informācijai.</p> <p>Būtiskums ir cieši saistīts arī ar datu vecumu. Atkarībā no tā, kādi ir konkrētās lietas fakti, informācija, kas publicēta pirms ilga laika, piem., pirms 15 gadiem, varētu nebūt tik būtiska kā pirms gada publicēta informācija.</p> <p>DAI būtiskumu vērtē saskaņā ar turpmāk norādītajiem faktoriem.</p> <p>a. Vai dati ir saistīti ar datu subjekta profesionālo darbību?</p> <p>DAI, izskatot pieprasījumus par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, jānošķir pieprasījumi, kas saistīti ar datu subjekta privāto un profesionālo dzīvi.</p> <p>Datu aizsardzības un — plašākā kontekstā — privātuma tiesību aktu galvenais uzdevums ir nodrošināt, ka tiek ievērotas fiziskas personas pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību (un datu aizsardzību). Lai gan visi dati, kas saistīti ar personu, ir personas dati, ne visi šie dati ir privāti. Pastāv vienkāršs nošķīrums starp personas privāto dzīvi un tās sabiedrisko vai profesionālo darbību. Jo mazāk atrastā informācija atklāj personas privāto dzīvi, jo pieņemamāka kļūst šī meklēšanas rezultāta pieejamība.</p> <p>Informācija, kas attiecas uz tāda datu subjekta privāto dzīvi, kuram nav nozīmīgas lomas sabiedriskajā dzīvē, parasti būtu jāuzskata par nebūtisku. Tomēr arī sabiedrībā atpazīstamām personām ir tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, pat ja šādas tiesības ir ierobežotas vai mainītas.</p> <p>Par būtisku drīzāk tiks uzskatīta informācija, kas attiecas uz datu subjekta pašreizējo profesionālo darbību, bet tas lielā mērā ir atkarīgs no datu subjekta darba un sabiedrības likumīgajām interesēm iegūt piekļuvi šai informācijai, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda.</p>
--	--

Šajā situācijā ir svarīgi vēl divi jautājumi:

- Vai dati par personas profesionālo darbību ir pārmērīgi?
- Vai datu subjekts joprojām veic to pašu profesionālo darbību?

b. Vai meklēšanas rezultāti atklāj informāciju, kas ir pārmērīga vai, iespējams, ietver naidīgu runu, neslavas celšanu un/vai apmelošanu vai līdzīgus ar izteiksmi saistītus pārkāpumus pret sūdzības iesniedzēju?

DAI parasti nav tiesīgas un nav kvalificētas rīkoties ar informāciju, kas, iespējams, ietver civili vai krimināli sodāmu “runas normu” pārkāpumu (piemēram, naidīgu runu, neslavas celšanu vai apmelošanu) pret sūdzības iesniedzēju. Šādos gadījumos, ja pieprasījums par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta tiks noraidīts, DAI datu subjektiem visticamāk ieteiks vērsties policijā un/vai tiesā. Situācija būtu citāda, ja tiesa būtu noteikusi, ka konkrētās informācijas publicēšana patiešām ir noziedzīgs nodarījums vai citu tiesību aktu pārkāpums.

Tomēr DAI ir kompetentas novērtēt, vai ir ievēroti datu aizsardzības tiesību akti.

c. Vai ir skaidrs, ka dati atspoguļo fiziskas personas personīgo viedokli vai ka to pamatā ir pārbaudīti fakti?

Svarīgs var būt arī meklēšanas rezultātā ietvertās informācijas statuss, jo īpaši nošķirot personīgu viedokli no pārbaudīta fakta. DAI apzinās, ka daži meklēšanas rezultāti ietvers saites uz saturu, kas var būt daļa no personīgas kampaņas, kas vērsta pret kādu citu personu un kuru veido “skaļas frāzes” un, iespējams, arī nepatīkami personīgi komentāri. Tas, ka šāda informācija ir pieejama, var būt aizvainojoši un nepatīkami, taču tas nenozīmē, ka DAI noteikti atbalstīs attiecīgā rezultāta dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta. Tomēr DAI drīzāk apsvērs tādu rezultātu dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, kas ietver datus, kuri tiek sniegti kā

	pārbaudīts fakts, taču patiesībā ir kļūdaini.
6. Vai informācija ir uzskatāma par sensitīvu Direktīvas 95/46/EK 8. panta nozīmē?	Sensitīviem datiem (kas Direktīvas 95/46/EK 8. pantā definēti kā “īpašu kategoriju dati”) parasti ir lielāka ietekme uz datu subjektu privāto dzīvi nekā “parastiem” personas datiem. Kā piemēru var minēt informāciju par personas veselības stāvokli, seksuālo dzīvi vai reliģisko pārliecību. DAI drīzāk iesaistīsies, ja pieprasījumi par informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta ir saistīti ar šādas informācijas publiskošanu ar meklēšanas rezultātu starpniecību.
7. Vai dati ir aktuāli? Vai dati ir pieejami ilgāk nekā nepieciešams apstrādes mērķiem?	DAI šo faktoru parasti ņems vērā, lai nodrošinātu, ka no meklēšanas rezultātu saraksta tiek dzēsta informācija, kas vairs nav aktuāla un šā iemesla dēļ arī vairs nav precīza. Šis novērtējums būs atkarīgs no sākotnējās datu apstrādes mērķa.
8. Vai datu apstrāde kaitē datu subjektam? Vai datiem ir nesamērīgi negatīva ietekme uz datu subjekta privāto dzīvi?	<p>Datu subjektam nav pienākuma pierādīt kaitējumu, lai pieprasītu informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, jeb, citiem vārdiem sakot, kaitējums nav priekšnoteikums Tiesas atzīto tiesību īstenošanai. Tomēr tādu pierādījumu esamība, kas apliecina, ka piekļuve kādam meklēšanas rezultātam rada kaitējumu datu subjektam, būtu svarīgs faktors, kas sekmētu rezultāta dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta.²</p> <p>Saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK datu subjekts var iebilst pret datu apstrādi, ja tam ir pārliecinošs juridisks pamatojums. Ja iebildums ir pamatots, personas datu apstrādātājs vairs nedrīkst turpināt attiecīgās personas datu apstrādi.</p> <p>Datiem var būt nesamērīgi negatīva ietekme uz datu subjektu, ja meklēšanas rezultāts ir saistīts ar nenožīmīgu vai muļķīgu likumpārkāpumu, kas vairs nav — vai nekad nav bijis — publisku debašu temats, un piekļuve šādai informācijai nav plašākas sabiedrības interesēs.</p>

² Eiropas Savienības Tiesa, *Google Spain SL, Google Inc. pret Agencia Española de Protección de Datos (AEPD), Mario Costeja González*, 2014. gada 13. maijs, 96. punkts: “ir jāuzsver, ka šādu tiesību konstatācija nenožīmē, ka attiecīgās informācijas iekļaušanai rezultātu sarakstā ir jārada kaitējums datu subjektam”.

<p>9. Vai meklēšanas rezultāts atklāj informāciju, kas var radīt apdraudējumu datu subjektam?</p>	<p>DAI ņems vērā, ka noteiktas informācijas iegūšana ar interneta meklēšanas rezultātu starpniecību datu subjektus var pakļaut tādiem riskiem kā identitātes zādzība vai vajāšana. Šādos gadījumos, ja risks būs vērā ņemams, DAI visticamāk atbalstīs attiecīgā rezultāta dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta.</p>
<p>10. Kāds ir informācijas publicēšanas konteksts?</p> <p>a. Vai datu subjekts attiecīgo saturu publiskojis labprātīgi?</p> <p>b. Vai saturs bija paredzēts publiskošanai? Vai ir pietiekams pamats uzskatīt, ka datu subjekts zināja, ka saturs tiks publiskots?</p>	<p>Ja vienīgais juridiskais pamats personas datu pieejamībai internetā ir piekrišana, bet attiecīgā persona savu piekrišanu atsauc, tad datu apstrādes darbība — t. i., publicēšana — zaudēs juridisko pamatu, un to vairs nedrīkstēs veikt.</p> <p>Novērtējot pieprasījumus, DAI izvērtēs, vai saite būtu jādzēš no meklēšanas rezultātu saraksta, pat ja vārds vai informācija iepriekš vai vienlaikus nav izdzēsti no sākotnējā avota.</p> <p>Konkrētāk, ja datu subjekts ir piekritis sākotnējai publikācijai, taču vēlāk šo piekrišanu nevar atsaukt, un ja pieprasījums par rezultāta dzēšanu no rezultātu saraksta ir noraidīts, DAI parasti atbalstīs attiecīgā rezultāta dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta.</p>
<p>11. Vai sākotnējais saturs tika publicēts žurnālistikas nolūku kontekstā?</p>	<p>DAI atzīst, ka atkarībā no konteksta var būt svarīgi izvērtēt, vai informācija tika publicēta žurnālistikas nolūkiem. Tas, ka informāciju ir publicējis žurnālists, kura darbs ir informēt sabiedrību, ir faktors, kas apgrūtina lēmuma pieņemšanu. Tomēr šis kritērijs pats par sevi nav pietiekams iemesls pieprasījuma noraidīšanai, jo nolēmumā skaidri nodalīts juridiskais pamats, kas attiecas uz informācijas publicēšanu plašsaziņas līdzekļos, un juridiskais pamats, kas attiecas uz meklētājprogrammām un ļauj tām organizēt meklēšanas rezultātus, kuru pamatā ir personas vārds.</p>
<p>12. Vai datu publicētājam ir likumīgas tiesības — vai juridisks</p>	<p>Atsevišķām publiskām iestādēm ir noteikts juridisks pienākums nodrošināt publisku piekļuvi noteiktai informācijai par fiziskām personām (piemēram, reģistrēšanās vēlēšanām). Šī pieeja</p>

<p>pienākums — nodrošināt piekļuvi personas datiem?</p>	<p>atšķiras atkarībā no valsts tiesībām un paražām. Ja šāds noteikums ir spēkā un publiskajai iestādei ir jānodrošina publiska piekļuve attiecīgajai informācijai, DAI nedrīkst atbalstīt informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta. Tomēr katrs šāds gadījums būs jāizvērtē atsevišķi, piemērojot “neaktualitātes” un nebūtiskuma kritērijus.</p> <p>DAI var atbalstīt informācijas dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, pat ja pastāv juridisks pienākums nodrošināt pieeju saturam sākotnējā mājaslapā.</p>
<p>13. Vai dati ir saistīti ar noziedzīgu nodarījumu?</p>	<p>ES dalībvalstīm var būt dažādas pieejas attiecībā uz tādas informācijas publiskošanu, kas ir saistīta ar likumpārkāpējiem un to nodarījumiem. Var būt spēkā īpaši noteikumi, kas ietekmē šādas informācijas pieejamību laika gaitā. DAI šādus gadījumus izskatīs saskaņā ar attiecīgajiem valsts principiem un pieejām. DAI drīzāk atbalstīs tādu rezultātu dzēšanu no meklēšanas rezultātu saraksta, kas ir saistīti ar nosacīti nenožīmīgiem pārkāpumiem, kuri izdarīti pirms ilga laika, savukārt attiecībā uz nopietnākiem nodarījumiem, kas notikuši nesen, tā rezultātu dzēšanu drīzāk neatbalstīs. Tomēr šie jautājumi ir rūpīgi jāizvērtē, katru gadījumu izskatot atsevišķi.</p>